

عنوان مقاله:

تحلیلی بر مولفه های مسکن شهری برای برنامه ریزی پدافند غیرعامل

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی پژوهشهای علوم میان رشته ای در شهرسازی و معماری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدحسین فتحی - دکترای جغرافیا (ژیومورفولوژی در برنامه ریزی محیطی) و مدرس دانشگاه

عادل شری زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

امروزه با پیشرفت های صورت گرفته در فناوری تسلیحات و تجهیزات نظامی، مناطق مسکونی شهری بیشتر در معرض خطر تهاجم قرار گرفته است. از مهم ترین عوامل افزایش دهنده تلفات انسانی در حملات نظامی به مناطق شهری، معماری غیراستاندارد و غیرمنطبق مسکن با اصولی همچون مکان گزینی و جانمایی بهینه ساختمان، پراکندگی مناسب بنا، رعایت اصول اختفاء، استتار و فریب، درجه مرمت پذیری بالای ساختمان و معماری داخلی ساختمان در ارتباط با پدافند غیرعامل است. آرایش فضاهای ساختمانی و نحوه ارتباط با پیرامون، امکانات ویژه ای را برای نجات جان افراد ایجاد نموده و باعث بهبود عملکرد سیستم و کاهش آسیب پذیری آن می شود. این پژوهش به لحاظ روش توصیفی و تحلیلی بوده و از مطالعات کتابخانه ای بهره گرفته شده است و به لحاظ هدف بر آن است تا نگاه تحلیلی نسبت به مولفه های مسکن شهری در برنامه ریزی پدافند غیر عامل داشته باشد. نتایج بیانگر آن است که می توان با اتخاذ تدابیر معمارانه، ضمن ایجاد فضاهای زیبا و دلنشین و بدون لطمه زدن به عملکرد فضاها از شدت و گستردگی صدمات ناشی از حملات دشمن در هنگام بروز بحران کاسته شود. بدون آنکه این امر مستلزم صرف هزینه های گزافی باشد

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی مسکن، مسکن شهری، پدافند غیر عامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/699114>

